

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 18 de desembre de 2006.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. Mariano I.N. va promoure demanda de separació matrimonial envers la Sra. Isabel D.A.A. que van donar lloc a les actuacions núm. B-1809-4/2003.

En data 14-2-2006 la representació processal del Sr. I.N. va presentar un escrit pel qual demanava el reembossament de la quantitat de 3.086,90 Euros, en concepte de manteniment d'un habitatge en copropietat a Torredembarra i a portar a terme provisions anuals de 1000 Euros.

La representació processal de la Sra. D.A.A. va oposar-se a l'esmentada pretensió per escrit de data 7-3-2006, atès que adduïa que no havia utilitzat l'esmentat pis.

II.- L'Honorable Batlle va dictar Aute, de data 20-4-2006, en el qual s'establia el que segueix: "DECIDEIX Inadmetre a tràmit les peticions econòmiques que fa el Sr. Mariano I.N. en el seu escrit del 14 de febrer del 2006, deixant-les impregutjades en quant al fons, i arxivar les presents actuacions".

III.- La representació processal del Sr. I.N. va formular recurs i, en data 15-9-2006, va presentar escrit pel qual sol·licitava la revocació de la resolució dictada a la instància en atenció als arguments

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

continguts en el referit escrit. Per el contrari, la representació processal de la Sra. D.A.A. va formular, en data 10-10-2006, escrit de contesta a les conclusions, en el qual demanava la confirmació de la resolució i la imposició de les costes processals a la part recurrent. En data 10-10-2006 el Ministeri Fiscal va efectuar les manifestacions que consten en el seu informe.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent fonamenta el seu recurs en els següents greuges o motius. En primer terme, manifesta que la qüestió que es sotmet a l'òrgan judicial d'instància no escapa a l'àmbit d'execució de la sentència dictada per aquesta Sala el dia 20-12-2005. Afegeix que totes les despeses de manteniment i de l'ús de l'habitatge des de la separació l'any 2003 les ha abonat exclusivament la part agent i recurrent.

Si s'analitza la sentència d'aquesta Sala de data 20-12-2005, en la mateixa es confirma la resolució d'instància, en virtut de la qual s'atribueix l'ús de l'habitatge, copropietat dels esposos, al progenitor que en aquell moment gaudeixi de la companyia del fill menor. I si bé és cert que en la sentència d'aquesta Sala i en la de primera instància solament es decideix l'atribució de l'ús de l'habitatge familiar i de l'habitatge de Torredembarra, no és menys cert que no es pot remetre a les parts al judici declaratiu per a resoldre qualsevol qüestió o extrem que tingui a veure amb les despeses de sosteniment dels immobles sobre els quals s'ha atribuït l'ús. Per consegüent, no solament per raons d'economia processal, sinó també perquè l'objecte de l'execució i els incidents que en el procés esmentat es poden generar abasta també a aquells extrems o aspectes relatius al manteniment dels immobles sobre els quals s'ha resol judicialment l'ús, tota vegada que essent els esposos separats propietaris proindivís de l'immoble de Torredembarra i atribuït l'ús del mateix als progenitors en funció de qui gaudeixi en cada moment de la companyia del menor, s'escau resoldre en el procés d'execució les incidències que en relació a les despeses derivades de la propietat i de l'ús es puguin plantejar entre els esposos separats.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

II.- Resolta l'anterior qüestió, s'escau ara examinar quins tipus de despeses es reclamen i si pot ésser atès o no l'argument de la part defenent segons el qual no contribueix a les mateixes perquè no gaudeix de l'ús, tota vegada que l'agent i recurrent no li permet utilitzar l'esmentat bé malgrat el pronunciament judicial. La part agent sol·licita l'abonament de diferents despeses. Entre aquestes, les relatives a la comunitat i als impostos són despeses que correspon el seu sufragament als propietaris i tota vegada que ambdós esposos són copropietaris de l'habitatge de Torredembarra aquestes partides han de ser suportades al 50% per els dos litigants.

En relació a les despeses que es refereixen al canvi de pany, fonamentades en que el mateix s'ha espatllat, s'ha de posar de manifest que la factura fa referència a la construcció d'una porta blindada, sense que s'hagi acreditat l'avaria del pany o la necessitat o utilitat d'instal·lar la referida porta blindada, a la vegada que no consta que aquesta millora hagi estat consentida per l'altre copropietari. I la mateixa conclusió desestimatòria s'ha de mantenir per la reclamació de les despeses d'aigua i llum, atès que aquestes sí correspon satisfer-les a qui gaudeix de l'ús de l'habitatge i en l'escrit es reclamen diferents mesos, que abasten des de octubre de 2003 fins a desembre de 2005, i no es prova en quin d'aquests mesos l'ús va correspondre a la Sra. DEL AGUILA i, per consegüent, s'escau refusar també aquesta pretensió.

I, en darrer lloc, s'escau també desestimar la pretensió de la part recurrent segons la qual s'hauria d'efectuar per la part contrària una bestreta de 1000 euros anuals per a poder fer front a les despeses que es vagin generant, tota vegada que correspon als copropietaris sufragar les despeses que generi l'immoble i derivades de la titularitat conforme al règim de la comunitat ordinària, mentre que les relatives a l'ús s'han de quantificar en proporció al referit ús per cada progenitor. En aquest ordre d'idees, no procedeix entre esposos haver d'establir una mesura cautelar tendint a l'establiment d'una bestreta de 1000 euros anuals.

III.- L'èxit parcial del recurs s'ha de traduir en la no imposició de les costes processals d'aquesta alçada

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

ni de la instància, tota vegada que la pretensió de la part agent esdevé acollida solament en part (arg. Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR EN PART el recurs interposat per la representació processal del Sr. Mariano I.N. contra l'Aute, de data 20-4-2005, i condemnar a la Sra. Isabel D.A.A. a l'abonament a la part agent de la quantitat de 2.012,45 Euros, absolent-la de la resta de les pretensions instades en la seva contra. No s'escau efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada ni de primera instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-